

Teija Söderholm 17.8.2020

Naantalien teatterin näkyvimmäksi henkilöksi on viime vuosina tullut näyttelijä, ohjaaja ja teatterinjohtaja Teija Söderholm. Mutta kuka onkaan Teija Söderholm noin "siviilihenkilönä"?

Teija kertoo, että jo pikkutyttönä hän muistaa, Helmi-tädin pihapiirissä esitetyn Naantalien ensimmäisiä näytelmäesityksiä.

- Kun menin Helmi-tätiä katsomaan jäin usein siihen rappusille katsomaan esityksiä. Ei edes vanhemmat varmaan tieneet, että siellä minä olin useana iltana rappusilla juomassa greippilimsaa. Siitä se varmaan alkoi, se teatterin palo.

Teija on syntynyt toukokuussa 1964, perus- naantalilainen pikkukaupunkilaistyttö. Hän kertoo saaneensa kolmen kuukauden ikäisenä auringonpistoksen ja omien sanojensa mukaan *"en sen jälkeen ole varmaankaan enää varjoon pyrkinytkään"*.

Vuodesta 1994 hän on ollut rymättyläläinen. Hän kertoo, että Rymättylä on ihanteellinen paikka kasvattaa lapsia, on merta ja metsää. Ison perheen kanssa se on ollut unelmapaikka asua.

- En ole koskaan ajatellut, että se olisi minkään matkan takana tai kestäisi kauan ajaa mantereelle, paitsi silloin kun mies sairastui. Silloin se tuntui pitkältä ajalta odottaa apua.

- Meillä on sellainen uusioperhe. Tavatessamme Ben oli elämässään samassa tilanteessa kanssani, juuri eronnut. Molemmilla oli lapsia edellisestä elämästä; hänellä kaksi ja minulla yksi. Olin eroaikaan juuri saanut erikoissairaanhoidajan paperit. Tyttöystävä houkutteli minut sitä juhlimaan. Siellä yllättäen baaritiskillä katseemme kohtasivat. Minä sanoin ystävälle, että nyt menen tanssimaan tuon tulevan mieheni kanssa. Ja yhä vielä tanssimme.

Sitten heitä olikin yllättäen viisi henkeä asettumassa asumaan kaksioon. Kuin kohtalon johdattamana lehdessä oli ilmoitus, jossa haluttiin vaihtaa omakotitalo Rymättylässä kaksioon Naantalissa. Rymättyläläisiä heistä tuli vuonna 1994. Vuosien mittaan yhteisiä lapsia tuli vielä neljä lisää, eli talossa asui parhaimmillaan yhdeksän henkeä. Varsinainen suurperhe nykyaikana.

- Lapsena haaveilin aina teatterialasta, mutta ei se 80-luvulla ollut meidän perheessä mikään ammatti, eikä edes oikein harrastuskaan. En uskonut olevani niin lahjakas, että olisin pyrkinyt TEAKiin. Naantalien teatterissa aloitin harrastuksen 1984, eli samana vuonna kuin teatteri perustettiin.

Siellä Teija on purkanutkin sitä teatteri-haavettaan koko kaupungin iloksi jo 36 vuotta. Teatteri on mukana ei vain omissa produktioissaan, vaan monipuolisesti koko kaupungin tapahtumissa. Uusia ideoita nähdään lähes vuosittain. Voisi sanoa, että Teija on "levoton sielu". *"Ben naureskelee minun touhuilleni ja ihmettelee, enkö koskaan pysähdy."*

- Lukion ensimmäisen luokan jälkeen hain ainakin viiteen kesätyöhön. Lopulta pääsin äidin avulla Raision sairaalaan kylvettäjäksi, olinhan aina tykännyt kaikenlaisesta hoitamisesta. Olin siellä monta kesää ja joka syksy itkin kun piti jättää ne ihanat pappat. Kerran viimeisenä työpäivänäni he keräsivät maljakoistaan minulle kukan ja minä volloitin pukuhuoneessa ne kukat sylissäni. Osastonhoitaja sanoi minulle, että jos sinä siitä työstä tykkäät, mitä sinä nyt teet, niin tervetuloa joukkoon. Niin minä sitten lähdin sairaanhoito-opistoon.

Valmistuttuaan Teija jatkoi samalla osastolla 20 vuotta.

- Siellä ymmärrettiin, että teatteri on minulle henkireikä ja moottori. Sen avulla selvisin vaikeasta avioerostanikin. Aivan käsittämättömän iloinen olen siitä joustavuudesta. Usein koko osaston sairaanhoitajien työvuorot sovittiin minun teatteriharrastukseni mukaan.

Teijalle tuli se toinenkin haaveammatti 50-vuotislahjaksi. Hän valmistui Teatteri-ilmaisunohjaajaksi. Opiskeluaikanaan Teija teki vain yövuoroja. Sairaalatyö loppui, kun käsi meni eikä hän enää pystynyt näppärään työhön. Nyt hän työskentelee ikäihmisten päiväkuntoutuksessa, jossa tehtäviin kuuluu lähinnä edistää kokonaisvaltaisesti heidän kuntoaan ja järjestää hyvä päivä.

Kysyn häneltä vielä lopuksi, että jos nuori Teija olisi saanut valita, kumpi hän olisi mieluummin; ohjaaja vai näyttelijä. Hän miettii hetken ja pohtii.

- Ohjaajana minulle on palkintona mahdollisuus myös näytellä, eli varmaan se olisi ollut näyttelijä. Minusta tuntuu, että kohtalo on ohjannut minua molempiin, niin sairaanhoidon kuin teatterialan opintoihinkin. Molempien taitoja ja tietoja olen tarvinnut molemmissa.